

Forslag

til

Lov om kontrol med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger.

Fremsat den 19. januar 1972 af *handelsministeren*.

§ 1. Den bistand, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal yde Kommissionen efter Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger, ydes her i landet af monopoltilsynets direktorat.

§ 2. Anmoder Kommissionen monopoltilsynets direktorat om at foretage en undersøgelse i henhold til artikel 13 i forordning nr. 17/62 eller artikel 20 i forordning nr. 1017/68, kan direktoratet hos virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder

1. undersøge bøger og andre forretningspapirer,
2. tage afskrifter eller lave uddrag af bøger og forretningspapirer,
3. kræve mundtlige forklaringer på stedet,
4. få adgang til virksomhedernes lokaler, arealer og transportmidler.

Stk. 2. Ved undersøgelsen skal der forevises en skriftlig bemyndigelse fra direktoratet. Bemyndigelsen skal indeholde oplysning om Kommissionens anmodning og om undersøgelsens genstand og formål.

Stk. 3. Virksomhederne eller sammenslutningen har pligt til at underkaste sig undersøgelsen, hvis den foretages på grundlag af en kommissionsbeslutning.

§ 3. Bestemmelserne i § 2 gælder også, når monopoltilsynets direktorat bistår Kommissionen ved undersøgelser i henhold til artikel 14 i forordning nr. 17/62 eller artikel 21 i forordning nr. 1017/68.

§ 4. Loven træder i kraft ved Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Med forordning nr. 17/62 udstedte Rådet den første forordning til gennemførelse af Rom-traktatens konkurrenceregler. Forordningen fortolker og supplerer disse bestemmelser og fastlægger rammerne for deres anvendelse og for Kommissionens kompetence.

Transportsektoren var tidligere undtaget fra traktatens almindelige konkurrencebestemmelser. Med forordning nr. 1017/68 har rådet imidlertid givet bestemmelser vedrørende anvendelse af kon-

kurrenceregler på transport med jernbane, ad landeveje og på floder og kanaler. Konkurrencereglerne finder derimod ikke anvendelse på luft- og søtransport.

De bestemmelser, der gælder for konkurrencen inden for de nævnte transportområder, afviger på en række punkter fra de bestemmelser, der gælder for det øvrige erhvervsliv. For så vidt angår forholdet til medlemslandenes myndigheder og beføjelserne til at foretage undersøgelser, er bestemmelserne

i forordning nr. 17/62 og i forordning nr. 1017/68 dog identiske.

Behandlingen af sager vedrørende kartel- og monopolspørgsmål forudsættes at foregå i nær og vedvarende kontakt mellem Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder, jfr. art 10, stk. 2, i forordning nr. 17/62 og art. 16, stk. 1, i forordning nr. 1017/68.

Det påhviler Kommissionen at fremsende de vigtigste sagsakter til medlemsstaternes myndigheder, jfr. bl.a. art. 10, stk. 1, i forordning nr. 17/62 og art. 16, stk. 2, i forordning nr. 1017/68. Medlemsstaternes myndigheder kan fremsætte bemærkninger til sagsbehandlingen, jfr. art. 10, stk. 2, i forordning nr. 17/62 og art. 16, stk. 1, i forordning nr. 1017/68. Ifølge art. 13, stk. 1, i forordning nr. 17/62 og art. 20, stk. 1, i forordning nr. 1017/68 kan Kommissionen anmode medlemsstaternes myndigheder om at foretage undersøgelser, som Kommissionen anser for nødvendige eller har påbudt ved beslutning. Kommissionen kan endvidere anmode medlemsstaternes myndigheder om at bistå Kommissionens funktionærer ved undersøgelser, disse foretager, jfr. art. 14, stk. 5, i forordning nr. 17/62 og art. 21, stk. 5, i forordning nr. 1017/68. Såfremt en virksomhed modsætter sig en undersøgelse, der er påbudt foretaget af Kommissionen, påhviler det vedkommende medlemsstat at yde Kommissionens funktionærer den fornødne støtte, jfr. art. 14, stk. 6, i forordning nr. 17/62 og art. 21, stk. 6, i forordning nr. 1017/68.

Disse bestemmelser forudsætter eksistensen af en national myndighed til at bistå Kommissionen i dens administration af fællesskabets konkurrence-regler. Danmarks medlemsskab af EØF medfører derfor, at der må udpeges en myndighed og gives denne beføjelser til at foretage de pålagte undersøgelser.

Kommissionen og den udpegede myndighed kan i henhold til forordning nr. 17/62 og forordning nr. 1017/68 træde i direkte kontakt med hinanden.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Monopoltilsynets direktorat foreslås udpeget som myndighed. Baggrunden herfor er følgende:

Når Kommissionen har taget en sag op i henhold til forordning nr. 17/62 og forordning nr. 1017/68, består opgaverne for den nationale myndighed i foretagelse af undersøgelser og afgivelse af udtalelser. Herefter må indsigt i kartel- og monopolspørgsmål være en forudsætning for at løse de nævnte opgaver, og det vil derfor være hensigtsmæssigt, at opgaverne pålægges monopoltilsynet. Da beslutningen om un-

dersøgelser træffes af Kommissionen, og den endelige vurdering af resultaterne også foretages af denne, vil det være naturligt, at den administrative bistand, der skal ydes af de nationale myndigheder, varetages af monopoltilsynets direktorat.

For så vidt angår forordning nr. 1017/68 skal en i transportspørgsmål sagkyndig embedsmand være repræsenteret i det rådgivende udvalg for kartel- og monopolspørgsmål inden for transportområdet, jfr. art. 16, stk. 4. Enhver medlemsstat kan endvidere i henhold til art. 17, stk. 2, kræve Rådet sammenkaldt til drøftelse af de principspørgsmål vedrørende den fælles transportpolitik, som den finder forbundet med en konkret sag, inden Kommissionen træffer afgørelse i denne. Med henblik herpå forudsættes det, at der fastsættes nærmere regler for samarbejdet mellem monopoltilsynets direktorat og ministeriet for offentlige arbejder inden for området af forordning nr. 1017/68.

Til § 2.

De beføjelser, der ved denne bestemmelse tildeles de af monopoltilsynets direktorat udpegede tjenestemænd og medhjælpere, svarer til de beføjelser, der ved forordning nr. 17/62 og forordning nr. 1017/68 er tillagt Kommissionens funktionærer. Beføjelserne svarer endvidere til de beføjelser, der i de nuværende medlemsstater er tildelt disses myndigheder.

Kravene til undersøgelsesordren er en gentagelse af kravene i art. 13 i forordning nr. 17/62 og i art. 20 i forordning nr. 1017/68.

I stk. 3 er det præciseret, at der kun er adgang til tvangsmæssig gennemførelse af en undersøgelse, når der er tale om en undersøgelse, hvorom Kommissionen har truffet beslutning.

I overensstemmelse med, hvad der antages at gælde inden for monopollovens område, forudsættes det, at beføjelserne i forslaget § 2, stk. 1, kun kan gennemtvinges efter indhentet retskendelse.

Såfremt en virksomhed under en undersøgelse, der i henhold til nærværende lov foretages af monopoltilsynets direktorat, kun ufuldstændigt fremlægger de forlængte bøger eller øvrige forretningspapirer eller nægter at underkaste sig en undersøgelse, som Kommissionen har påbudt ved beslutning, kan de i forordning nr. 17/62 og i forordning nr. 1017/68 hjemlede bøder og tvangsbøder bringes i anvendelse af Kommissionen.

Virksomheden kan indbringe Kommissionens beslutning om at foretage undersøgelse og dens eventuelle beslutninger om at pålægge bøder og tvangsbøder for fællesskabets Domstol. I henhold til Rom-traktatens art. 185 har indbringelse for domstolen dog ikke opsættende virkning.

Til § 3.

I henhold til denne bestemmelse har de af monopoltilsynets direktorat udpegede tjenestemænd og medhjælpere de samme beføjelser, når de bistår Kommissionen, som når de selv — efter Kommissionens anmodning — foretager undersøgelser.

Til § 4.

Kommissionen er beføjet til at bringe forbudsbestemmelserne i traktaten og i de omhandlede forordninger i anvendelse fra tidspunktet for Danmarks optagelse i E.F. Dette gælder uanset de for anmeldelse fastsatte frister.